

Evropski varuh
človekovih pravic

Prevod te strani je bil narejen s strojnim prevajanjem [Povezava]. Strojni prevodi lahko vsebujejo napake, ki bi lahko zmanjšale jasnost in natančnost, zato varuhinja človekovih pravic ne prevzema odgovornosti za kakršna koli odstopanja. Za najzanesljivejše informacije in pravno varnost glejte zgornjo povezavo z izvirno različico v jeziku angleščina. Za več informacij si oglejte našo [jezikovno in prevajalsko politiko](#) [Povezava].

Sklep evropske varuhinje človekovih pravic v zadevi 1050/2018/DL o zavrnitvi Evropske komisije, da javnosti omogoči dostop do elektronske pošte, ki jo je v zvezi z zakonodajnim predlogom pripravila uradna oseba

Odločba

Primer 1050/2018/DL - Preiskava uvedena dne 10/10/2018 - Odločba z dne 29/04/2020 - Zadevna institucija ali organ Evropska komisija (Ugotovljene nepravilnosti) |

Zadeva se je nanašala na to, da je Evropska komisija zavrnila dostop javnosti do korespondenčnega nabiralnika prejetih in poslanih sporočil uradnika Komisije v zvezi s členom 13 direktive o avtorski pravici na enotnem digitalnem trgu. Komisija je menila, da zaradi varstva zasebnosti ne more pridobiti, opredeliti in odobriti dostopa do zahtevanih elektronskih sporočil.

Evropska varuhinja človekovih pravic je zadevo preiskala in ugotovila, da elektronska pošta poklicnega značaja ne pomeni osebnih podatkov. Poleg tega, če bi uradnik opredelil in pridobil lastna elektronska sporočila, se to nikakor ne bi moglo šteti za dejanje obdelave osebnih podatkov.

Evropska varuhinja človekovih pravic je zato predlagala, da bi morala Komisija od uradnika zahtevati, da opredeli in pridobi vse ustrezne dokumente, ki so bili še vedno shranjeni v njegovem računu elektronske pošte, in v svojem registru dokumentov poiskati ustrezne dokumente. Komisija bi morala po opredelitvi dokumentov oceniti, ali jih bo razkrila v skladu z določbami pravil EU o dostopu javnosti do dokumentov.

Komisija ni sprejela predloga za rešitev evropske varuhinje človekovih pravic. Evropska varuhinja človekovih pravic je zato ugotovila, da je to, da Komisija uradnika ni zaprosila za opredelitev in pridobitev elektronskih sporočil v uradnikovem službenem nabiralniku elektronske pošte, da bi lahko ocenila, ali bi se elektronska pošta lahko razkrila kot odgovor na zahtevo za dostop javnosti do dokumenta, nepravilnost.

Sestavljeno v skladu s členom 3(6) Statuta evropskega varuha človekovih pravic [1]

Ozadje pritožbe

1. Pritožnik je 15. marca 2018 v skladu s pravili EU o dostopu javnosti do dokumentov Evropsko komisijo zaprosil za dostop javnosti do „[] izvoda nabiralnika in nabiralnika [X [2]] [Povezava]v zvezi s členom 13 direktive o avtorskih pravicah na enotnem digitalnem trgu“ [3] [Povezava].

2. Komisija je 2. maja 2018 na podlagi varstva zasebnosti zavrnila dostop do zahtevanih elektronskih sporočil [4] .

3. **Pritožnik** je 3. maja 2018 vložil zahtevek za pregled, t. i. „potrditveno prošnjo“, v katerem je Komisijo pozval, naj ponovno preuči svoje stališče.

4. **Komisija je 6. junija 2018** potrdila zavrnitev dostopa javnosti do zahtevanih dokumentov. Komisija je pojasnila, da elektronska sporočila, ki izvirajo od posebej opredeljenega posameznika ali so bila poslana temu posamezniku, pomenijo „osebne podatke“ v smislu takrat veljavne zakonodaje EU v zvezi z varstvom osebnih podatkov [5] [Povezava] Zato bi bilo treba za obravnavo pritožnikove zahteve izvesti dejanje obdelave osebnih podatkov uradnika. Ker bi lahko Komisija le v izjemnih okoliščinah dostopala do elektronskih sporočil, shranjenih v delovnih e-poštnih računih svojih uslužbencev, je trdila, da v tem primeru tega ne more storiti. Tudi če bi bila elektronska pošta pridobljena in identificirana, je Komisija trdila, da osebnih podatkov ne bi mogla prenesti, saj prejemnik ni dokazal potrebe po takem prenosu [6] [Povezava].

5. **Pritožnik je** bil nezadovoljen s sklepom Komisije, zato se je 7. junija 2018 obrnil na varuhinjo človekovih pravic. Varuhinja človekovih pravic je preverila, ali je Komisija zavrnila dostop do zahtevanih elektronskih sporočil. Ocenila je informacije in argumente, ki sta jih predložila pritožnik in Komisija.

Predlog varuha človekovih pravic za rešitev

Predlog za rešitev varuha človekovih pravic

6. **Varuhinja človekovih pravic je na** podlagi svoje preiskave Komisiji predložila predlog za rešitev pritožbe.

7. Varuhinja človekovih pravic je menila, da so elektronska sporočila, ki jih je uradnik poslal ali prejel in se nanašajo na politike, dejavnosti ali odločitve Unije in ki niso bila trajno izbrisana iz službenega elektronskega računa uradnika, ko Komisija prejme prošnjo za dostop javnosti, „dokumenti“, ki jih ima Komisija. Zato zanje veljajo pravila EU o dostopu javnosti do dokumentov. Varuhinja človekovih pravic je pojasnila, da se pravila o dostopu uporabljajo samo

za elektronska sporočila, povezana z delom, in da so zato elektronska sporočila osebne narave izključena iz področja uporabe pravil EU o dostopu javnosti.

8. Varuhinja človekovih pravic se ni strinjala s Komisijo, da opredelitev zahtevanih dokumentov pomeni „obdelavo osebnih podatkov“. Tudi če bi se štelo, da gre za tak akt, je varuh človekovih pravic trdil, da mora Komisija izpolniti svoje pravne obveznosti.

9. Varuhinja človekovih pravic je trdila, da je Komisija pristojna za pridobivanje elektronskih sporočil, povezanih z delom, iz e-poštnega računa uradnika, pri čemer se v celoti spoštujejo osebni podatki in zasebno življenje posameznika. Varuh človekovih pravic je menil, da lahko Komisija od uradnika zahteva ali po potrebi zahteva, da zadevna elektronska sporočila pridobi iz lastnega elektronskega računa, saj to zagotovo ne bi zahtevalo, da Komisija obdeluje osebne podatke uradnika.

10. Če bi bila zahtevana elektronska pošta že evidentirana v sistemu Komisije za upravljanje dokumentov, bi jih bilo mogoče pridobiti, ne da bi preverili njegov elektronski poštni račun.

11. Na podlagi zgornjih ugotovitev je varuhinja človekovih pravic predlagala, da „**Komisija zadevnemu uradniku odredi, naj identificira in pridobi vse ustrezne dokumente, ki so še shranjeni v elektronskem poštnem računu uslužbenca. Komisija bi morala poiskati tudi ustrezne dokumente v svojem registru dokumentov.**“ Poleg tega je varuhinja človekovih pravic predlagala, da „**mora Komisija po opredelitvi dokumentov oceniti, ali naj jih razkrije ali ne v skladu z določbami pravil EU o dostopu javnosti do dokumentov**“.

Odgovor Komisije na predlog varuha človekovih pravic

12. Komisija je zavrnila predlog varuha človekovih pravic za rešitev.

13. Komisija se je strinjala z varuhom človekovih pravic, da lahko objavi elektronska sporočila svojih uradnikov v okviru njihovega dela. Vendar taka identifikacija in objava uslužbencev ne moreta prikrajšati za pravico do varstva njihovih osebnih podatkov v skladu s pravili EU o dostopu javnosti do dokumentov [7].

14. Komisija je menila, da je predlog varuha človekovih pravic „*da se uradniku odredi, naj identificira in pridobi vse ustrezne dokumente [...]*“, da bi zadevnega uradnika vprašal, ali bo ohranil elektronsko pošto v zvezi z zahtevo. V obravnavanem primeru informacije o obstoju korespondence z določenim posameznikom, na katerega se nanašajo osebni podatki, pomenijo informacije o posebnih poklicnih dejavnostih tega posameznika, na katerega se nanašajo osebni podatki. V zvezi s tem je Komisija trdila, da pojem „zasebno življenje“ ne more pomeniti, da so poklicne ali poslovne dejavnosti fizičnih ali pravnih oseb izključene [8].

15. Zato je Komisija menila, da informacije o obstoju korespondence pomenijo osebne podatke tega posameznika, na katerega se nanašajo osebni podatki. Zaradi posebnega obsega te prošnje za dostop do dokumentov je Komisija navedla, da tako seznam kot vsebina elektronskih

sporočil pomenita osebne podatke. Komisija je trdila, da to velja za neregistrirana elektronska in elektronska sporočila, registrirana v njenem sistemu upravljanja podjetij. Poleg tega se ji ni zdelo mogoče pripraviti anonimizirane različice seznama.

16. Glede na navedeno in ker pritožnik ni dokazal potrebe po prenosu podatkov [9], je Komisija navedla, da z javnim razkritjem ne more prenesti seznama prejetih in odhodnih dopisov. Iz istih razlogov, ker je bila zahteva za dostop do dokumentov izražena v izrazih, ki se nanašajo na posameznika, na katerega se nanašajo osebni podatki, je Komisija ugotovila, da lahko posebna in posamična preučitev vsakega zahtevanega dokumenta privede do zavrnitve le na podlagi zakonodaje Unije o varstvu osebnih podatkov.

Ocena varuha človekovih pravic po predlogu rešitve

17. Varuhinja človekovih pravic je razočarana, ker Komisija ni sprejela njenega predloga za rešitev.

18. Jasno je, da če bi institucija dostopala do elektronskega predala uslužbenca za namene identifikacije in pridobivanja elektronskih sporočil, bi ta dostop, identifikacija in priklic pomenili obdelavo osebnih podatkov s strani institucije. Institucija bi morala pri taki obdelavi osebnih podatkov izpolnjevati zahteve iz uredbe o varstvu podatkov.

19. Če pa bi institucija od uslužbenca zahtevala, naj identificira in pridobi z delom povezana elektronska sporočila, ki se nahajajo v njegovem elektronskem predalu, dejanja, ki **jih posameznik, na katerega se nanašajo osebni podatki, potrebujejo za identifikacijo in pridobitev teh elektronskih sporočil**, ne morejo škodovati za dejanja „obdelave osebnih podatkov“ v smislu uredbe o varstvu podatkov. Preprosto povedano, oseba ne more kršiti svojih pravic do varstva podatkov z obdelavo svojih osebnih podatkov.

20. Vprašanje, ali se tako pridobljena elektronska sporočila lahko objavijo, bi bilo torej odvisno od analize vsebine spornih elektronskih sporočil. Če bi elektronska pošta vsebovala kakršne koli osebne podatke, kot so imena posameznikov, bi jih bilo mogoče redigirati pred odobritvijo dostopa, če bi bila ta vsebina edina ovira za razkritje.

21. Varuh človekovih pravic ne more špekulirati o tem, ali so v predalu zadevnega uradnika obstajala ustrezna elektronska sporočila ali ne. Varuh človekovih pravic prav tako ne more špekulirati o tem, ali bi bilo mogoče taka elektronska sporočila ob upoštevanju njihove posebne vsebine objaviti ali ne. Ta nezmožnost izhaja iz tega, da Komisija uradnika ni pozvala, naj preveri njegov predal, čeprav taka zahteva ne more pomeniti dejanja obdelave osebnih podatkov s strani Komisije.

22. Glede na navedeno varuhinja človekovih pravic ugotavlja, da je zavrnitev Komisije, da uradnika zaprosi za identifikacijo in pridobitev ustreznih elektronskih sporočil, povezanih z delom, iz njegovega predala, da bi Komisija lahko ocenila njihovo morebitno razkritje, nepravilnost.

23. Varuhinja človekovih pravic meni, da je pristop Komisije v tem primeru nevaren precedens za prihodnje zahteve za dostop do dokumentov. Če bi se ta pristop uporabil v drugih primerih, bi bila vsa elektronska sporočila, ki jih uradniki pošljejo ali prejmejo v zvezi s politikami, dejavnostmi ali odločitvami EU, razen če se prenesejo v stalne neosebne podatkovne zbirke Komisije, izvzeta iz zahtev za dostop do dokumentov na podlagi lažnega argumenta, da bi identifikacija in pridobitev teh dokumentov pomenila kršitev pravil o varstvu podatkov.

24. Glede na to, da prošnja za dostop izvira iz marca 2018, je zdaj zelo verjetno, da so bila vsa neregistrirana elektronska sporočila v poštnem predalu zadevnega uradnika izbrisana [10] [Povezava]. V teh okoliščinah varuh človekovih pravic ugotavlja, da nadaljnje preiskave pritožbe ne bi bile koristne, in primer zaključi z naslednjim sklepom.

Zaključek

Varuh človekovih pravic na podlagi preiskave zaključi ta primer z naslednjo ugotovitvijo:

Dejstvo, da Komisija uradnika ni zaprosila za identifikacijo in pridobivanje elektronskih sporočil v delovnem elektronskem predalu uradnika, da bi lahko ocenila, ali bi bilo mogoče elektronska sporočila razkriti v odgovor na prošnjo za dostop javnosti do dokumentov, je nepravilnost.

Pritožnik in Evropska komisija bosta obveščeni o tej odločitvi.

Emily O'Reilly

Evropski varuh človekovih pravic

Strasbourg, 29. 2020

[1] [Povezava] Sklep Evropskega parlamenta z dne 9. marca 1994 o pravilih in splošnih pogojih, ki urejajo opravljanje funkcije varuha človekovih pravic (94/262/ESPJ, ES, Euratom): <https://eur-lex.europa.eu/legal-content/GA/TXT/?uri=CELEX:31994D0262> [Povezava].

[2] [Povezava] Imenovani uradnik Komisije, ki ne zaseda nobenega višjega vodstvenega položaja.

[3] [Povezava] Uredba 1049/2001 o dostopu javnosti do dokumentov Evropskega parlamenta, Sveta in Komisije, na voljo na: <https://eur-lex.europa.eu/legal-content/EN/ALL/?uri=celex%3A32001R1049> [Povezava].

[4] [Povezava] V skladu s členom 4(1)(b) Uredbe 1049/2001 „[...] institucije zavrnejo dostop do dokumenta, kadar bi razkritje oslabilo varstvo: [...] zasebnosti in integritete posameznika, zlasti v skladu z zakonodajo Skupnosti o varstvu osebnih podatkov“.

[5] [Povezava] Uredba 45/2001 o varstvu posameznikov pri obdelavi osebnih podatkov v institucijah in organih Skupnosti in o prostem pretoku takih podatkov, na voljo na: <https://eur-lex.europa.eu/legal-content/EN/TXT/?uri=celex%3A32001R0045> [Povezava].

[6] [Povezava] V skladu s členom 8(b) Uredbe 45/2001 se „[...] osebni podatki [...] prenesejo prejemnikom [...] le, če prejemnik dokaže, da je treba podatke prenesti, in če ni nobenega razloga za domnevo, da bi lahko bili ogroženi pravni interesi posameznika, na katerega se nanašajo osebni podatki“.

[7] [Povezava] Uredba 1049/2001.

[8] [Povezava] Sodba Sodišča z dne 14. februarja 2008, *Varec proti Komisiji*, C-450/06, točka 48.

[9] [Povezava] Kot zahteva Uredba št. 45/2001.

[10] [Povezava] V skladu z obvestilom generalnega sekretarja Komisije o pravilih, ki urejajo upravljanje dokumentov in dostop do dokumentov z dne 16. januarja 2015, se neregistrirana elektronska sporočila po šestih mesecih samodejno izbrišejo iz e-poštne računalniške uslužbenca.